

«Από τη στάση
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΓΕΝΑΡΗ 1987

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 34

ΔΡΧ. 30

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΤΟΥΡΚΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

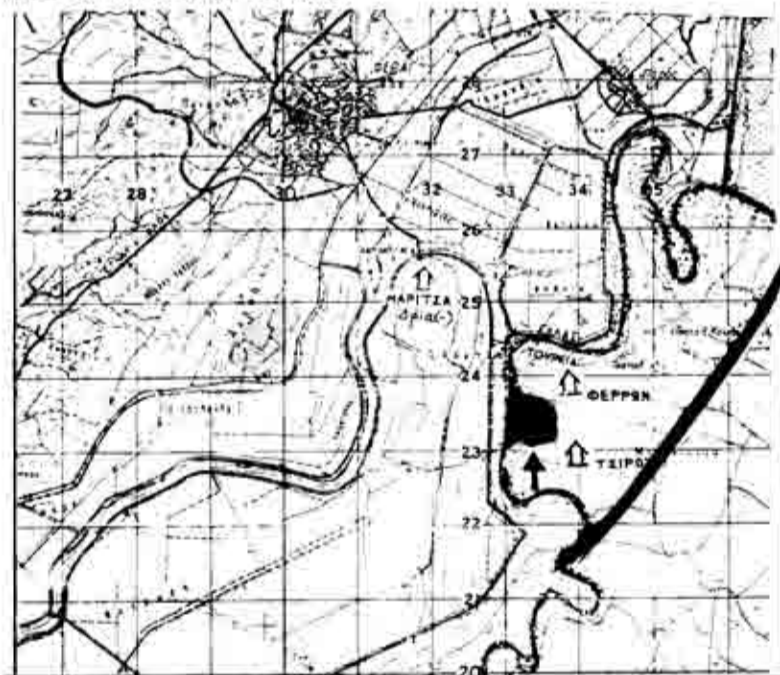
ΝΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΟΥΝ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΧΩΡΕΣ

ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΩΒΙΝΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

Μάχη στον Έβρο!

Αυτός ήταν πάνω κάτω ο κεντρικός τίτλος όλου του αστικού τύπου το μεσημέρι στις 20 του Γενάρη.

Επρόκειτο για ένα πολεμικό ανακοινωθέν που χτύπησε στα μάτια του κάθε διαβάτη εκατοντάδες φορές έτσι καθώς οι τίτλοι στον ελληνικό Τύπο έχουν γίνει συνθήματα τοίχου.

Τον χορό όπως σ' όλες τις ανάλογες περιπτώσεις τον σέρνει ο πρωταθλητής του σωβινισμού, το ρωσόφιλο ΕΘΝΟΣ, κι' από κοντά οι φασίστες της Ελ. ΩΡΑΣ και μετά ολάκερη η παλιά και η νέα δεξιά.

Πώς μπορεί να μην ανησυχήσει ο εργάτης, ο εργαζόμενος, ο αγρότης όταν μετά από αυτήν την ομοβροντία θα φτάσει στο σπίτι του για να δεχτεί από την τηλεόραση ένα νέο βομβαρδισμό πολεμικών ανακοινωθέντων μέσα σε μια περηφανή πατριωτική, πολεμική ατμόσφαιρα που μόνο το υπουργείο εξωτερικών ξέρει να δημιουργεί.

3 νεκροί και ένας τραυματίας Έλληνες και Τούρκοι στρατιώτες δεν εί-

Εμείς εδώ σαν Έλληνες κομμουνιστές έχουμε την υποχρέωση να καταπαύσουμε περισσότερο με τις ευθύνες τις δικιάς μας κυβέρνησης, και της άρχουσας τάξης μας γενικότερα για την πολιτική διάσταση που έδωσε στο μεθοριακό επεισόδιο.

Γιατί πρόκειται για ένα μεθοριακό επεισόδιο, σοβαρό μιν, αλλά επεισόδιο. Δεν πρόκειται για μια μάχη. Την ονομάζουν μάχη και την προπαγανδίζουν σαν τέτοια εκείνοι που θέλουν να ρίξουν λάδι στη φωτιά.

Η Ελληνική κυβέρνηση με επικεφαλής τον υπουργό εξωτερικών Κωνη έρριξε άσθονο τέτοιο λάδι.

Αυτοί επιμένουν στο ότι η ελληνική πλευρά είχε το δίκιο. Ότι οι

Έλληνες στρατιώτες πυροβολήθηκαν απρόκλητα από τους τούρκους μέσα στο ελληνικό έδαφος.

Όμως και οι Τούρκοι ισχυρίζονται ότι οι Έλληνες άνοιξαν πυρ πρώτοι αφού πέρασαν πριν σε τουρκικό έδαφος.

Η Ελληνική πλευρά για να αποδείξει τον ισχυρισμό της φέρνει σαν στοιχείο ότι ο ένας τούρκος νεκρός βρέθηκε (το αίμα του) μέσα στο ελληνικό έδαφος ή ότι οι Τούρκοι ζήτησαν άδεια από Έλληνα αξιωματικό να μπει στον έδαφος μας για να παραλάβουν τον νεκρό τους.

Εμείς από την πλευρά μας δεν πιστεύουμε κανένα επίσημο ανακοινωθέν ούτε ελληνικό, ούτε τουρκικό. Δεν περιμένουμε την αλήθεια από τους σωβινιστές στις δύο πλευ-

να κάτι που δεν πρέπει να ανησυχεί τους δυο λαούς. Το αίμα σ' αυτά τα εύφλεκτα σύνορα σημαίνει συσσώρευση πυριτίδας, σημαίνει κίνδυνο ευρύτερης ανάφλεξης, δηλαδή μιας τραγωδίας που θα ξεπερνάει κατά πολύ τον θάνατο τριών νέων ανθρώπων που οπωσδήποτε δεν έφταξαν σε τίποτα για την πολιτική που ακολουθούν οι ηγεσίες των δυο χωρών.

Ωστόσο είμαστε της άποψης ότι το μελάνι που χύθηκε στις δυο χώρες από τον αστικό τύπο ήταν πολύ πιο εύφλεκτο, πολύ πιο οδυνηρό και χιλιάδες φορές πιο επικίνδυνο από το αίμα που χύθηκε.

ρες των συνόρων.

Πάλι σαν Έλληνες κομμουνιστές δεν είμαστε διατεθειμένοι να πιστεύουμε τους επικεφαλής μιας κυβέρνησης, που εξαπατάει για ψάλλου πηδύμα και αποδειγμένα χιλιάδες φορές μπροστά στα ίδια του τα μάτια τον ελληνικό λαό και στα ζητήματα της πολιτικής και στα ζητήματα της οικονομίας και στα εθνικά ζητήματα. Δεν πιστεύουμε μια κυβέρνηση που έχει σαν αρχή της την συσκότιση, το παρασκήνιο και την προηγούμενη διάψευση αυτού που πρόκειται σε λίγο να πραγματοποιήσει.

Αφού λοιπόν μας κοροϊδεύουν αυτοί οι κύριοι σ' αυτό που είναι μπροστά στα μάτια μας, σ' αυτό που ζουν εκατομμύρια λαοί με την πείρα τους, γιατί να τους πιστεύου-

με σε κάτι που έγινε με μάρτυρες δυό ή τρεις ανθρώπους; Σε κάτι που φιλτραρίστηκε μέσα από τάγματα, συντάγματα και Γενικά Επιτελεία για να φτάσει καθαρό για «κατανάλωση» μέσα από το Υπουργείο Εξωτερικών;

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που οι μάρτυρες του επεισοδίου από ελληνική πλευρά δεν έκαναν για δυό ολόκληρες μέρες καμιά ενημέρωση του τύπου μετά προφανώς από άνωθεν εντολές. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι υπάρχει αντιφατικότητα στις αναφορές που φτάσαν μέχρι τον τύπο από ελληνική πλευρά για τον τρόπο με τον οποίο ακριβώς ξεκίνησε το επεισόδιο. Άλλες μιλούν για ανταλλαγή τοιγάρων, άλλ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΔΕΞΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

ΑΚΡΑΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Νάτος λοιπόν έτοιμος ο νόμος για τα νοίκια. Τέτοιος όπως φαινότανε; ενοικιοσασιακός.

Αποδειγνεται ότι η γραμμή της απελευθέρωσης χρησιμοποιήθηκε α) για ν' ανοίξουν τα κλειστά σπίτια και β) σαν προβοκάτσια του ίδιου του Παπανδρέου ενάντια στην «δεξιά» του κυβέρνησης πριν τις δημοτικές εκλογές.

Τώρα η «δεξιά» στροφή τελειώνει μ' αυτό το ενοικιοσασιακό, αφού τσαλαπατήθηκαν, ο Ακριτίδης και ο Φωτίου και παρά τις αντιθέσεις των Σημίτη, Τσοβόλα και Κουλουμπή, απ' ότι λέει ο φιλοκυβερνητικός τύπος.

Αυτός ο νόμος έχει την σφραγίδα του πιο σκληρού κρατισμού. Δεν είναι τυχαίο που υπογράφεται από τον Παπανδρέου στον ρόλο δήθεν του διαιτητή.

Αυτός ο παλιός τροτσκιστής θα μπορεί γι' ακόμα μια φορά να καμαρώνει σαν προστάτης των φτωχών ενοικιαστών από την αρπαχτική ματία των αστών ιδιοκτητών, σαν η αριστερή συνείδηση του ΠΑΣΟΚ.

Αποδείξαμε όμως ότι αυτή η ενοικιοσασιακή πολιτική, δίχως πολιτική λαϊκής κατοικίας με κρατική ευθύνη στερεί το αγαθό της κατοικίας από το λαό.

Αμα πνίξεις την γαιοπρόσοδο και δεν χτίσεις σπίτια σαν κράτος

τότε τα σπίτια δεν φτρώνουν από μόνο τους.

Αρα δεν θα υπάρχουν σπίτια.

Ήδη υπάρχει πρόβλημα. Αυτό θα δυναμώσει σε τεράστιο βαθμό. Αυτό δεν είναι λοιπόν αριστερή πολιτική υπέρ των προλετάρων ενοικιαστών. Είναι δεξιά πολιτική. Γιατί χτυπάει το λαό διπλά: α) σαν ενοικιαστή σαν χρήστη του σπιτιού και β) σαν μικροιδιοκτήτη.

Γιατί αυτοί οι τροτσκιστές Τύπου Παπανδρέου δεν τα βάζουν με τη μεγάλη αστική τάξη και βέβαια ποτέ με την γραφειοκρατική αστική τάξη και τον ιμπεριαλισμό - απέναντι ιδιαίτερα στον τελευταίο είναι εξαιρετικά γλοιώδεις - αλλά με τους μικροαστούς, που υποκριτικά εκλιπαρούν τον ψήφο τους κάθε τέσσερα χρόνια. Δεν μπορούν δηλαδή να κατηγορηθούν για τη στοιχειώδη ευθύτητα που μπορεί νάχουν ώρες - ώρες μερικοί αντιδραστικοί.

Είναι τόσο αδιάστατοι που φτιάξαν ένα νόμο που να απομαζίζει από δυο μεριές τη γαιοπρόσοδο. Τη μια με το χαμηλό νοίκι, που σημαίνει χαμηλό εργατικό μεροκάματο, δηλαδή με έμμεσο τρόπο, και την άλλη με άμεσο τρόπο υψώνοντας στα ύψη την τιμή εχτίμησης του ακινήτου έτσι ώστε να αναγάψουν τον ΦΑΠ και τους κάθε λογής φόρους μεταβίβασης.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Φ.Π.Α.

ΠΑΛΗΟΙ ΦΟΡΟΙ ΜΕ ΝΕΟ ΠΡΟΣΩΠΟ Ή ΠΟΛΥΣ ΘΟΡΥΒΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΑ

Αυτό τον καιρό γίνεται πολύς σάλος, σε σχέση με τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας. Θα πρέπει να εξηγήσουμε την προέλευση αυτού του φόρου και να δούμε τι σημαίνει αυτό για τον εργαζόμενο λαό. Πρώτα-πρώτα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι σημαίνει φόρος μέσα στον καπιταλιστικό σύστημα που ζούμε.

Στον καπιταλισμό οι φόροι είναι όπλο ταξικής κυριαρχίας της αστικής τάξης, η βασική πηγή εσόδων του κράτους, μέσο πρόσθετης εκμετάλλευσης των εργαζομένων και πλουτισμού των καπιταλιστών. Αναλύοντας το οικονομικό περιεχόμενο των φόρων στην καπιταλιστική κοινωνία, ο Κ. Μαρξ έγραψε: «Στους φόρους ενσαρκώνεται η οικονομική έκφραση της ύπαρξης του κράτους. Υπάλληλοι και παπάδες, στρατιώτες και χορεύτριες των μπαλέτων, δάσκαλοι των σχολείων

και χωροφύλακες, ελληνικά μουσεία και γοθικοί πύργοι, επιμίδες και αξιώματα - όλες αυτές οι μυθικές δημιουργίες οφείλονται σ' ένα σπόρο: στους φόρους».

Φόροι βέβαια υπάρχουν δυο ειδών, είναι οι άμεσοι και οι έμμεσοι φόροι. Οι άμεσοι φόροι είναι αυτοί που εισπράττονται κάθε χρόνο από την εφορία με βάση τα έσοδα του μισθωτού, του βιοτέχνη, του έμπορου και του βιομήχανου.

Έμμεσοι όμως φόροι είναι αυτοί που εισπράττονται καθημερινά μιας και έχουν προστεθεί στα είδη που αγοράζουμε, είτε αυτά είναι είδη λαϊκής κατανάλωσης, είτε είναι μέσα παραγωγής, είτε είναι εγχώρια, είτε είναι εισαγόμενα.

Η πιο διαδομένη μορφή φορολογίας που δημιουργεί την εντύπωση ότι οι φόροι πληρώνονται απ' ό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

